

Errata Bakalářské práce

Diagnostika úrovně porozumění číslu jako počtu u předškolních dětí

- Strana 25 – oprava odstavce „*Předmatická výchova si tedy rozhodně neklade za cíl konkrétní dovednosti nebo znalost čísel a počtů. Jedná se o ucelený rozvoj myšlení, utváření logických struktur a schopnost propojení myšlení, slovní zásoby a řeči.*“ do přesnější formulace bez rozporů s předcházejícím textem „*V předmatické výchově se jedná především o ucelený rozvoj myšlení, utváření logických struktur a schopnost propojení myšlení, slovní zásoby a řeči.*“
- Strana 24 – doplnění kapitoly 4 podkapitolou 4.1.1 Klíčové pojmy

Číslo: Přirozené číslo je třída všech konečných množin, které jsou ekvivalentní s konečnou množinou A, která do této třídy také patří a je jejím reprezentantem. Proto je důležité, aby děti zvládly ekvivalenci (prosté zobrazení množství na množině) ve smyslu stejné množství prvků (vazby: stejně jako, tolik-kolik). Pokud dítě porovnává množství prvků s uspořádanou množinou slov jedna, dvě..., pak mluvíme o podobném zobrazení uspořádané konkrétní množiny, tedy přirozené číslo zavádíme ordinálně (s respektem k uspořádaným prvkům). (definice dle PhDr. Jiřího Diviška, CSc.)

Znalost čísel: V kontextu práce jde o užší chápání pojmu znalost jako vědomost (Průcha, Walterová, Mareš Pedagogický slovník, 6. aktualizované vydání. Praha: Portál 2009. ISBN 978-80-7367-647-6). V rámci výzkumu byla znalost čísel operacionalizována jako odřikání posloupnosti přirozených čísel od jedné. Další úroveň znalosti čísel byla prověřována v rozpoznání psaných přirozených čísel od 0 do 10 a jejich uspořádání do řady.

Znalost počtů: V kontextu práce a empirického výzkumu byla znalost počtů operacionalizována jako zvládnutí dítěte systematického přiřazení slovního vyjádření posloupnosti čísel počtu předmětů a zvuků (do 20) a správné určení konečného počtu předmětů a zvuků.

Porozumění počtu: Podle Pedagogického slovníku (Průcha, Walterová, Mareš Pedagogický slovník, 6. aktualizované vydání. Praha: Portál 2009. ISBN 978-80-7367-647-6) je porozumění schopnost jedince: 1. pochopit význam obsahu sdělení, ať už je prezentováno ve slovní, obrazové, nebo symbolické podobě; 2. zpracovat jej do podoby, která je pro něj smysluplná nebo mu je zadána; 3. využít zpracovaný obsah. Porozumění je základní součástí procesu učení a předpokladem vzdělávání.

V kontextu empirického výzkumu byla úroveň porozumění číslu operacionalizována úlohou na odečítání, resp. odebrání počtu předmětů ať již se zrakovou oporou nebo bez ní. Zvládnutí tohoto úkolu pro dítě předškolního věku tedy zahrnuje všechny požadované schopnosti podle výše uvedené definice.

- Strana 33 – doplnění informace ke změně formulace v zadání v úloze F 1. Změna zadání proběhla v rovině grafické a mluvené komunikace. Na základě pilotních výsledků se změnil obrázek z princezny na genderově neutrální indiánskou čelenku. Slovní zadání se změnilo z původního „*Tady je princezna a na šatech se jí opakuje vzor. Ale na obrázku některé značky/vzory nejsou vyšité. Dokresli, co tam chybí.*” na „*Tady je indiánská čelenka a stále se v ní něco opakuje. Ale některé značky chybí. Vyluštíš to? Dokresli, co tam chybí. (ukážeme, ve kterých místech vzor chybí).*”
- Strana 36 – doplnění podkapitoly 6.1.7 Zásady při zadávání testu předmatematických dovedností.
 1. Vytvoření vhodných podmínek pro testování (zajištění klidného místa a vhodného času v rámci denního režimu mateřské školy).
 2. Navázání kontaktu s dítětem a vytvoření bezpečné atmosféry (představení, zeptání se dítěte na věk v rámci prvního úkolu, který se nehodnotil a jeho smysl byl právě v navození dobré atmosféry).
 3. Povzbuzovat dítě k optimálním výkonům.
 4. Test by měl ideálně proběhnout jako přirozený rozhovor s dítětem.
 5. V rámci zadávání standardizovaného testu je důležité dodržovat zadání a posloupnost testových úloh.
 6. Zadání musí být pro všechny děti stejné, všechny děti musí obdržet stejný test se všemi přílohami a materiály.
 7. Zadávající nesmí dětem pomáhat, napovídat a hodnotit jejich odpovědi.
 8. V průběhu testování si zadavatel všímá a zapisuje specifické situace a zaznamená je do testovacího archu spolu s dalšími komentáři, například k motivovanosti dítěte.
 9. Zadávající by měl dodržovat hledisko individuálního přístupu.
 10. Pokud se bude zadávající domnívat, že dítě úkol neřeší proto, že není motivované, nikoliv proto, že by řešení neznalo, nebude odpověď zaznamenávat a informaci uvede do poznámek v záznamovém archu.
 11. Zadávající může dítěti zadání ve stejném znění zopakovat.
 12. V průběhu testu zadavatel dítě přiměřeně chválí a povzbuzuje.

13. Na konci testu se zadavatel s dítětem rozloučí a nabídne dítěti, zda mu také nechce zadat nějaký úkol. Tento poslední úkol nebyl hodnocen, ale reakce dětí byly velmi zajímavé a přispěli k přátelskému ukončení rozhovoru.

- Strana 38 – úprava souvětí „*V tabulce (Tabulka 1) je znázorněna souvislost čísla, do kterého umí dítě správně dopočítat, s množstvím kostek, které má dát dítě na stranu.*“
- Strana 38 – oprava znaku v Tabulce 1 - namísto ≤ 10 má být < 10
- Strana 38 – Přesné znění zadání úlohy D zní „*Mám tady teď další úkol. Mám tady dvě hromádky. Je v nich stejně kostek? Nebo kde je víc? S kostkami můžeš hýbat.*“
- Strana 39 – úprava souvětí „*V této činnosti jsme sledovaly, jak děti dokáží manipulovat a odpočítávat reálné předměty pouze na základě představivosti.*“
- Strana 53 – úprava věty „*Vidíme zde tedy narůstající počet chybných odpovědí s rostoucí obtížností úkolu.*“